

عنوان مقاله:

تحلیل و ارزیابی مفهومی هوش معنوی و هوش هیجانی و ارتباط آن با بهبود عملکرد تحصیلی در دانش آموزان

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حسن علی زاده - لیسانس فقه و اصول

ابوالفضل علی زاده - لیسانس فقه و حقوق

رضا سیجاوندی - لیسانس فقه و اصول

خلاصه مقاله:

هوش یک دسته از توانایی ها و مهارت های غیرشناختی است که توانایی فرد را در مقابله با فشارهای محیطی به ویژه تنش ناشی از کار افزایش می دهد. معنویت موجب ایجاد آرامش، امنیت روانی، رهایی از احساس پوچی و تنهایی و امیدواری می شود. از این طریق، ظرفیت روانشناختی و توانایی مقابله با افسردگی و مشکلات افزایش یافته، موجب ارتقای سلامت روانی و هیجانی می شود. هوش معنوی در بردارنده نوعی سازگاری و رفتار حل مساله است و فرد را در جهت هماهنگی با پدیده های اطراف ی اری می نماید. در سالمندی پرداختن به معنویات نسبت به سایر دوره های زندگی پر رنگ تر می شود. نتیجه های پژوهشی نشان میدهد که بین هوش معنوی و صبر، رابطه مثبت معنیداری وجود دارد، یعنی با افزایش هوش معنوی، میزان صبر بیشتری پیشبینی میشود. همچنین بین هوش معنوی و استرس ادراک شده، رابطه منفی معنیدار وجود دارد، یعنی با افزایش هوش معنوی، استرس ادراک شده کمی پیشبینی میشود. تعلیم و تربیت فرآیندی است پر دامنه و وقتگیر در عین حال پر ثمرترین دستاورد انسان میباشد. اهمیت آن را از این زاویه میتوان نگریست که حقیقت آدمی به برکت تعلیم و تربیت معنا و مفهوم مییابد و به برکت این فرآیند است که استعدادها و توان بالقوه آدمی بارور و شکوفا میشود، اهمیت جایگاه تعلیم و تربیت را نیز میتوان در زیانها و خسارهایی دید که بر اثر فقدان و نقصان این حرکت پویا دامنگیر فرد و جامعه میشود و چنان است که راه حل معضلات اجتماعی و فرهنگی باید از تعلیم و تربیت به تمام کمال مدد طلبید. یکی از نشان دهنده های ارایه تعلیم و تربیت خوب و مناسب در جامعه پیشرفت تحصیلی افراد است.

کلمات کلیدی:

هوش، هوش هیجانی، معنوی، پیشرفت تحصیلی، تعلیم و تربیت، محیط، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1942868>

